
Ląd, st. 2, gm. Lądek, woj. konińskie, AZP 57-37/2

Informator Archeologiczny : badania 32, 179

1998

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

bezpieczeństwo obiektu wzmocniała płytka fosa, o szerokości około 4 - 5 metrów.

Obraz techniczny i formalny pozyskanego zbioru ceramiki wskazuje, iż ułamki naczyń traktować można jako całkowicie typowe dla młodszego odcinka tzw. fazy D rozwoju wczesnośredniowiecznego garncarstwa wielkopolskiego.

Badania w Krzepocinku wykazały, że gród był użytkowany bardzo krótko a jego funkcjonowanie zamyka się w obrębie I poł. XI w. Wzniesiono go, podobnie jak szereg innych obiektów na terenie Wielkopolski Wschodniej, w okresie umacniania ekspansji Państwa Polan ku wschodowi, zaś jego zniszczenie łączy się zapewne z najazdem Brzetysława i kryzysem, a raczej z kompletnym rozpadem, monarchii Pierwszych Piastów w latach trzydziestych - czterdziestych XI stulecia. W wyniku przemian w drugiej połowie XI wieku spalony obiekt stał się już bezużyteczny i nie został nigdy odbudowany.

Gród w Krzepocinku zaliczyć można, wraz z założeniami w Czerchowie, Skoszewach Starych (?) i Tumie, do tzw. łączyckiego skupiska osadniczego. Jego znaczenie militarne polegało na ulokowaniu go w bezpośrednim sąsiedztwie szlaków drożnych ukształtowanych w związku z systemem przejść przez osławione Błota Łęczyckie. Lokalizacja tego obiektu w widłach Nidy (Gnidy) i Zianu pozwalała zapewne na dość dobrą kontrolę południowych partii tego terenu. Przeprowadzone w 1998 r. badania jednoznacznie wskazują, iż Krzepocinek jest jedynym grodem z tzw. łączyckiego skupiska osadniczego, którego egzystencja zamyka się w wąskich granicach I połowy XI stulecia.

Materiał i dokumentacja znajdują się w delegaturze PSOZ w Sieradzu.

Wyniki zostaną opublikowane w:

Krzepocinek - Wczesnośredniowieczne grodzisko pierścieniowate w ziemi łączyckiej, (w:) Księga jubileuszowa prof. dr hab. Romany Barnacz- Grupieniec.

A. Marciniak-Kajzer, T. J. Horbach, L. Kajzer, „*Wczesnośredniowieczne grodzisko pierścieniowate w Krzepocinku (st. 1), gm. Wartkowice, woj. sieradzkie, Wyniki ratowniczych prac archeologicznych przeprowadzonych w 1998 roku*”, Łódź-Sieradz, maszynopis w WUOZ w Łodzi, Delegatura w Sieradzu.

Badania wykopaliskowe powinny być kontynuowane.

ŁĄD, st. 2, gm. Łądek, woj. konińskie, AZP 57-37/2

- osada wczesnośredniowieczna

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 15 października do 2 listopada, przez mgr. Krzysztofa Gorczycę (Muzeum Okręgowe w Koninie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,5 ara.

Stanowisko badane w ramach określenia strat powodują cykliczne powodzie czy podmywania Warty.

Stanowisko częściowo zniszczone w wyniku wypierania piasku.

Obiekty średniowieczne zalegają bezpośrednio pod warstwą darniny.

Zabezpieczono fragmenty kilku palenisk oraz obiektu mieszkalnego (półziemianka).

Mięszość warstwy średniowiecznej wynosi około 70 cm, stanowi ją czarna ziemia silnie wymieszana z resztkami spalenizny i substancji organicznych.

Materiał archeologiczny stanowiły głównie bardzo liczne fragmenty ceramiki.

Materiały i dokumentacja znajdują się w Muzeum Okręgowym w Koninie.

Badania nie będą kontynuowane.

ŁĄD, st. 9, gm. Łądek, woj. konińskie, AZP 57-37/53

- osada wczesnośredniowieczna

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone w dniach od 15 października do 2 listopada, przez mgr. Krzysztofa Gorczycę i Józefa Kapustkę (Muzeum Okręgowe w Koninie). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 0,5 ara.